

V Symposium Over Een Her-Lezing Van de Gedachte Van Augustinus Vanuit Latijns Amerika: De Politieke en Economische Wereld

Slotverklaring

Vanaf 26 tot 31 januari 1998, in het distrikt Santa Roms, dichtbij de stad Lima (Peru), kwam een groep augustijnen uit verschillende landen van Latijns Amerika bijeen voor het V Symposium met als thema: een herlezing van de gedachte van Augustinus vanuit Latijns Amerika.

In het IV Symposiu, gehouden in Sao Paulo (Brazilië) in 1995 deelden we met Augustinus de zorg over een mishandeld en verslechterd milieu. Nu hebben we ons verdiept in de schandalige politieke en economische realiteit, waarin een groeiende afgrond de meerderheid van onze medemensen die een kritieke en extreme armoede lijden, scheidt van een minderheid die rijkdommen hebben opgestapeld tot onaanvaardbare uitersten. We bezagen het neo-liberal systeem, dat de economie overlevert aan de wetten van de markt, die de mens als persoon uitschakelt en hem reduceert tot een louter instrument en dienste van de economische groei.

De armen van de zaligsprekingen, de geprivilegieerden van het Rijk, zijn opnieuw voor ons geworden, zoals ze dat waren voor Augustinus in zijn tijd, tot een thermometer van ons geloof, dat onze manier het Evangelie te beleven bevroegt en ons oproept actief de waarden onder de loupe te nemen van de wereld die ons omringt: een overzicht over de verschillende manieren waarop de armoede en de bloedende mensheid zich manifesteert, was op deze bijeenkomst een alarsignaal, een oproep tot persoonlijke en communautaire bekering.

A. Wij identificeren en dlagen aan enkele elementen die het leven vernietigen, basis van de doodscultuur:

Op het economische vlak

Een globale wereld, waarin het neoliberale model de toon aangeeft, en dat een ontmenselijkende economische groei ontwikkelt, ten gunste van de rijke landen, en elke actieve participatie van de arme landen uitsluit, hetgeen- in de arme landen- een wanorde op elk niveau veroorzaakt, zoals de grote interne migratie-bewegingen, een groeiende breuk tussen rijken en armen en een onbetaalbare schuldenlast.

Een economische groei met een structurele werkeloosheid in hoge graad, zelfs binnen de ontwikkelde landen, waar de handenarbeid vervangen wordt door een verfijnde technologie die de productie en de winst moeten verhogen.

Er doet zich uitsluiting voor op verschillende gebieden: cultureel, intellectueel, op dat van ras en geslacht; uitsluiting op het gebied van gezondheid, bescherming van het leven, eerbied voor het recht; dat alles produkt van de heersende sociale en economische verschillen.

Op het gebied van ethiek en cultuur

Toestanden van armoede die een wanorde en verslechtering van de kwaliteit van het leven bevorderen- desintegratie van het gezin, onmogelijkheid van basis-onderwijs, van een minieme gezondheidszorg; gebrek aan een waardige woning en promiscuïteit, verpaupering van de onmetelijke rurale gebieden, waar het land improductief werd door de emigratie naar de grote

steden- bedolven nog door misdaad en geweld, gevolg weer van de hachelijkheid en benauwenis waarin de armen moeten zien te overleven.

Een verlies van ethische principes en van de zin van het leven en van de waarheid, van het respect voor de mensenrechten; minachting van de menselijke vrijheid, massieve campagnes van gedwongen sterilisatie, perverse chatage en bedreigings-methoden; schaamteloze straffeloosheid voor degenen die de mensenrechten schonden; corruptie die zich als een kanker nestelt in het hele netwerk van de samenleving; dat weer samenlevingsverbanden oproept van individualistische, narcisistische aard en trouweloze concurrentie.

Op het politieke vlak

Een disproportie tussen sociale voorzieningen en de overdadige budgets die ter beschikking van de wapenwedloop worden gesteld, gerechtvaardigd door gensgeschillen die de op meerderheid van onze samenlevingen drukken.

Het dulden van dictatoriale regeringsvormen, populistisch geoiënteerd, die elke civiele organisatie en participatie uitschakelt en de wetgeving aanpast aan zijn eigen belangen.

B. Wij zien een horizon van hoop, waar we enkele positieve elementen dunnen aanwijzen:

Een groeiende bewustworking van de noodzaak van een nieuwe politieke, economische en sociale orde, waarin de mens zijn respectievelijke waarde en plaats krijgt.

Ondanks alle armoede, ontstaan er organisaties in de burgerlijke samenleving, die de stem verheffen ten gunsts van het recht, de armen, het milieu, het leven, de vrouw, en die de menselijke waarden als begin en eind van elke ontwikkeling plaatsen, haar oneindige, creatieve mogelijkheden waarden, ontvangen bij de gave ban de schepping.

De veelvuldigheid van ruimtes, de veelheid van identiteiten die onze geografie omvat, zijn een nitdaging tot creativiteit van hen die hun wereld beminnen, een uitdaging tot inspanning, tot solidariteit en wekerderingheid. De waarden van de bolken ban ons Latijns Amerika trillen nog steeds, ondanks alle tegenwerkende condities: er is nog steeds menselijke warmte, solideriteit, gevoeligheid en respect voor de ander, de regligieuze mogelijkheden en het feestvieren, ondanks de duizend en een tegenslagen van de omgeving en natuurrampen, die, zoals in deze dagen, in onze landen hebben toegeslagen ten gevolge van het "Niño-verschijnsel."

C. Wij hebben geleerd tijdens dit Symposium, luisterend naar het Evangelie, in hetlicht van Augustinus, enkele etische waarden te waarden in contrast met de harde maar toch hoopgevende werkelijkheid. Christus als centrun en stichter van rechtvaardigheid voor ogen houdend, tegenover elke poging tot ontmenselijking.

Het principe van de "sociale lfe" d.w.z. de prioriteit van de gemeenschappelijke goederen boven de persoonlijke, welke ons heeft doen begrijpen dat de goederen van iedereen zijn, en ons solidair maakt met de uitgesloten van de maatschappij.

Het principe van "uti et fruti": het gebruik van de dingen, het genieten van de personen. Wanneer men deze termen omkeert, dan wordt alles object van onze hebzucht.

Het principe van de "veritas": de doorzichtigheid in de uitoefening van de macht die het gemeenschappelijk gemeenschappelijk belang zoekt, en die niet de publieke opinie manipuleert als basis voor een authentiek, democratisch leven.

De innerlijkheid: als een oproep een contemplatieve houding te hebben tegenover de realiteiten waarin we leven, waarin we de aanwezigheid van God ervaren en ons verplichten die realiteiten te veranderen.

Bij deze waarden voegen zich nog andere die daarmee hecht verbonden zijn: de vrede als doel van elke samenleving gegrondvest in het principe van de rechtvaardigheid, het actieve geduld, de onuitputtelijke tolerantie, solidariteit, dialoog als bron van de eenheid van de kinderen Gods, het respect voor het anders zijn en de verdediging van de uitgesloten.

D. Wij nemen ons voor:

Open systemen en bewustwordingsprogramma's in het leven te roepen, programma's voor opleiding, scholing, van samenwerking en zelfwaardering ten einde te komen tot een nieuwe politieke orde; en vanuit onze educatieve centra een integrale opvoeding te bevorderen.

Het ontwikkelen van de sociale communicatie-media als instrumenten van overdracht van ethische waarden die de menselijke waardigheid bevorderen.

Het steunen van en actief deelnemen aan de bestaande commissies van onze Orde en ons aansluiten bij die civiele bewegingen, die zich richten op de bevordering van rechtvaardigheid, vrede, verdediging van de fundamentele mensenrechten.

Het bevorderen en ontwikkelen van een kritisch bewustzijn van de mensen die hoe dan ook bij ons aansluiting zoeken of hebben; daarbij alle structuren benutten waar wij als augustijnen over beschikken, onze pastorale organisaties verstevigen, ons werk als opvoeders, onze communicatie-middelen en concrete en creatieve vormen van alternatieve ontwikkeling, gebaseerd op het menselijk welzijn, solidariteit en de rechtvaardige verdeling van de goederen.

Wij nodigen onze medebroeders in Latijns Amerika er toe uit dat onze gemeenschappen leren de tekenen van het Rijk te onderscheiden daar waar zij zich bevinden, door middel van een actieve reflexie over wat de God van het leven van ons vraagt, in de conditie van de meest zwakken, verzonken in de armoede, en dat wij hen helpen zich bewust te worden van de onmetelijke rijkdom die zij als kinderen van de Vader en bewoners van de ruimten van dit continent hebben zonder die te hebben ontdekt. De gemeenschappen zelf zullen pedagogische en participatieve structuren moeten vormen die in hun omgeving een bijdrage moeten zijn een nieuwe participatieve cultuur te ontwikkelen, die toelaat om met hoop het nieuwe reeds nabije millennium tegemoet te zien.